ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 31.05.1974 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

53

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 5. marca 1974
o Dohovore o nepremlčateľnosti vojnových zločinov a zločinov proti ľudskosti

Dňa 26. novembra 1968 bol v New Yorku prijatý Dohovor o nepremlčateľnosti vojnových zločinov a zločinov proti ľudskosti.

V mene Československej socialistickej republiky bol Dohovor podpísaný v New Yorku 21. mája 1969.

Prezident republiky Dohovor ratifikoval a ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov 13. augusta 1970.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku VIII 11. novembrom 1970 a týmto dňom nadobudol platnosť aj pre Československú socialistickú republiku.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.[1])

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHOVOR

o nepremlčateľnosti vojnových zločinov a zločinov proti ľudskosti

Preambula Štáty, ktoré sú stranami tohto Dohovoru, dovolávajúc sa rezolúcií Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 3 (I) z 13. februára 1946 a 170 (II) z 31. októbra 1947 o vydávaní a trestaní vojnových zločinov, rezolúcie 95 (I) z 11. decembra 1946 potvrdzujúcej zásady medzinárodného práva uznané Štatútom Norimberského medzinárodného vojenského súdneho dvora a jeho rozsudkom a rezolúcií 2184 (XXI) z 12. decembra 1966 a 2202 (XXI) zo 16. decembra 1966, ktoré výslovne odsúdili ako zločiny proti ľudskosti porušenie hospodárskych a politických práv domorodého obyvateľstva na jednej strane a politiku apartheidu na druhej strane, dovolávajúc sa rezolúcií Hospodárskej a sociálnej rady Organizácie Spojených národov 1074 D (XXXIX) z 28. júla 1965 a 1158 (XLI) z 5. augusta 1966 o trestaní vojnových zločinov a osôb, ktoré spáchali zločiny proti ľudskosti, pripomínajúc, že žiadna zo slávnostných deklarácií, aktov alebo dohovorov týkajúcich sa stíhania a trestania vojnových zločinov a zločinov proti ľudskosti neobsahuje ustanovenia o premlčacej lehote, usudzujúc, že vojnové zločiny a zločiny proti ľudskosti patria medzi najzávažnejšie zločiny v medzinárodnom práve, presvedčené, že účinné potrestanie vojnových zločinov a zločinov proti ľudskosti je dôležitým činiteľom pôsobiacim na predchádzanie takýmto zločinom, na ochranu ľudských práv a základných slobôd, na upevnenie dôvery, na rozvíjanie spolupráce medzi národmi a na podporu medzinárodného mieru a bezpečnosti, pripomínajúc, že používanie predpisov vnútorného práva o premlčacích lehotách bežných zločinov aj v prípadoch vojnových zločinov a zločinov proti ľudskosti je predmetom vážneho znepokojenia svetovej mienky, pretože zabraňuje stíhaniu a potrestaniu osôb zodpovedných za tieto zločiny, uznávajúc, že je nevyhnutné a aktuálne v medzinárodnom práve potvrdiť prostredníctvom tohto Dohovoru zásadu, že neexistuje premlčacia lehota na vojnové zločiny a zločiny proti ľudskosti, a zabezpečiť jej všeobecné používanie, dohodli sa takto:

Článok I

Premlčanie sa bez ohľadu na čas spáchania nebude vzťahovať na tieto zločiny:

a) vojnové zločiny, ako sú definované v Štatúte Norimberského medzinárodného vojenského súdneho dvora z 8. augusta 1945 a potvrdené rezolúciami Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 3 (I) z 13. februára 1946 a 95 (I) z 11. decembra 1946, obzvlášť „vážne porušenia“ vymenované v Ženevských dohovoroch z 12. augusta 1949 o ochrane obetí vojny;

b) zločiny proti ľudskosti, či už boli spáchané v čase vojny alebo mieru, ako sú definované v Štatúte Norimberského medzinárodného vojenského súdneho dvora z 8. augusta 1945 a potvrdené rezolúciami Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 3 (I) z 13. februára 1946 a 95 (I) z 11. decembra 1946, vyhnanie obyvateľstva z pôdy, ktorú má v držbe, spôsobené ozbrojeným útokom alebo okupáciou, neľudské činy, ktoré sú dôsledkom politiky apartheidu, a zločin genocídia, ako je definovaný v Dohovore o zabránení a trestaní zločinu genocídia z roku 1948, a to aj v prípade, že tieto činy nie sú porušením vnútorného práva krajiny, v ktorej boli spáchané.

Článok II

Ak dôjde k spáchaniu ktoréhokoľvek zločinu uvedeného v článku I, ustanovenia tohto Dohovoru sa vzťahujú na predstaviteľov štátnej moci a súkromné osoby, ktorí sa ako priami páchatelia alebo účastníci podieľajú na spáchaní ktoréhokoľvek z týchto zločinov alebo priamo podnecujú iných na ich spáchanie, alebo sa na ich spáchanie spolčujú, a to bez ohľadu na stupeň dovŕšenia, a na predstaviteľov štátnej moci, ktorí ich páchanie tolerujú.

Článok III

Zmluvné strany tohto Dohovoru sa zaväzujú prijať všetky nevyhnutné vnútorné opatrenia, legislatívne alebo iné, aby v súlade s medzinárodným právom umožnili vydanie osôb uvedených v článku II tohto Dohovoru.

Článok IV

Štáty, ktoré sú stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú prijať v súlade so svojím ústavným riadením všetky legislatívne alebo iné opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby sa premlčanie ustanovené zákonom alebo inak nevzťahovalo na stíhanie a trestanie zločinov uvedených v článkoch I a II tohto Dohovoru a aby sa také premlčanie, tam, kde existuje, zrušilo.

Článok V

Tento Dohovor je otvorený na podpis do 31. decembra 1969 všetkým členským štátom Organizácie Spojených národov alebo členom ktorejkoľvek jej odbornej organizácie alebo Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, všetkým štátom, ktoré sú stranami Štatútu Medzinárodného súdneho dvora a všetkým iným štátom, ktoré boli prizvané Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov, aby sa stali stranou tohto Dohovoru.

Článok VI

Tento Dohovor podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok VII

Tento Dohovor je otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu uvedeného v článku V. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok VIII

1. Tento Dohovor nadobudne platnosť deväťdesiaty deň po dni uloženia desiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor alebo k nemu pristúpi po uložení desiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, nadobudne Dohovor platnosť deväťdesiaty deň po dni uloženia jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Článok IX

1. Po uplynutí obdobia desiatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tohto Dohovoru môže ktorákoľvek zmluvná strana kedykoľvek požiadať o revíziu Dohovoru formou písomnej notifikácie adresovanej generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
2. Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov rozhodne o tom, aké opatrenia, ak sú nevyhnutné, sa majú podniknúť, pokiaľ ide o takúto žiadosť.

Článok X

1. Tento Dohovor bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zašle overené kópie tohto Dohovoru všetkým štátom uvedeným v článku V.
3. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov upovedomí všetky štáty uvedené v článku V o tomto :
   a) o podpise tohto Dohovoru a uložení ratifikačných listín a listín o prístupe podľa článkov V, VI a VII;
   b) o dátume nadobudnutia platnosti tohto Dohovoru podľa článku VII;
   c) o oznámeniach, ktoré dostal podľa článku IX.

Článok XI

Tento Dohovor, ktorého anglické, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie majú rovnakú platnosť, ponesie dátum 26. novembra 1968.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí na tento účel boli riadne splnomocnení, tento Dohovor podpísali.

1) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.